

De confidencia

Oyses confidenter arguerat pharaonem. Exodi. iiiij. Et in similibus sequentib; alijs. Confidenter et etiam reverenter arguit nathā prophetā dauid regē post adulterū. iiij. Regū. xij.

Dixit helias ad achab non ego te bani isrl sed tu es domus patris tui et fecit cccc. prophetā baal occidi. iiiij. Regū. xvij.

Helias dixit ochochie regi isrl super lectū quē ascendisti nō descendes eo q̄ cōsulusti deos alienos. iiiij. Regū. i.

Spiritus dñi induit zachariā filium iōiade et stetit in cōspectu populi dicens quare trāsgredim̄ pceptū domini q̄ vobis non prōderit. iiij. Parali. xxiiij.

Mardocheus cū cōfidēcā magnā dixit hester regine ne putas q̄ aīaz tuā tantum liberabis quia i domo regis es p̄ cunctis hominib; iudeis Hester. iiij.

Cum dicerent socij iude ad eum vt liberaret animā suā quia hostes erāt mltā ipi autē pauca. respondit iudas ablit q̄ fugiam⁹ et si appropi quantū tēp⁹ nostrū moriamur in vīte. i. Machabeorū. ix.

Paul⁹ ap̄l's p̄ntē p̄cōsule elīmā magū durissime icrepauit. Actu. xij.

De cōpassione et pietate.

Ompassus populo dāmū p̄tinuit ab angelo paut illorū loco. iiij. Regū. xxiiij.

Helias muliere vidue cōpaciens filium eius mortuū resuscitauit. iiiij. Regū. xvij.

Ep̄zicus muliere vioue et obligata

cōpassus oleum eius augmentauit iiiij. Regum. iiiij.

Audies neemias miserabilē statū ciuitatis iherusalē fleuit dieb⁹ mltis et tndē adhibuit auxiliū optimū vt patet. Neemie. i.

Dum regnaret sennacherib et filios isrl ex̄odos haberet thobias p̄gebat quotidie per omnē cognacem suam et consolabatur eos esuriētis alebat nudis vestimentū prebebat mortuos et occisos sollicite sepeliebat Thobie. i.

Magnā habebat iob cōpassionē q̄ dicebat auris audiēs beatificabat me eo q̄ pauperē liberasse; et pupilū cui nō erat adiutor benedictio p̄titū veniebat sup me et cor viduc cōsolat⁹ sum. Job. xxix.

Hester regina populo suo cōpatiēs iēnuo se affixit et ad regē cōtra statutū intravit. Hester. v.

Cum reuelasset dñs ezechie p̄tā populi israhel et penas quas passūri erāt ex cōpassiōe amaritatis fuit et tristis vt patet. Eze. xxvij.

Cōtra noletos pro penis cōpati iducit dñs pabolā de seruo nequā Mathei. xvij.

Ad hoc autē q̄ homo proximo cōpaciatut et misericordia multi; iuuat memoria iudicij ubi de operib; misericordie mentio sit specialis.

Mathei. xxv.

Judicium finē misericordia fiet ei q̄u nō facit misericordiam vt patet. Jacobi. iiij.

Paulus tantū anxietate fratrib; suis et cognatis compaciebatur et ipse dicebat tristitia est magna et cōtinu⁹ dolor cordi meo. optib; et ipse anathema a xp̄o p̄ fratrib;

*meis qui cognitā mēi sunt fui cārē
Ita a locū ip.*

*Item ad galathas. iij. filii mri
quos iten parturio.*

De confite bonorum

Mgeli loth debeat bonum
consilium ut de zodomis exi-
ret et generos educeret post
tergum non respiceret sed in monte
se abstoderet qui genitos et qui filii
as eius erant acceptius educere vo-
luit et ipi noluerunt et ideo cum zodo-
mis perierunt uxores eius respiciens
retrouersa est in statua salis ipse loth
quia non scrimseandum consilium ange-
li in monte ascendit cum ppe his filia-
bus peccauit. Genesis. xir.

Huben bonū consilium fratribus
dedit ut ioseph pati suo redherent
sed illi nō acquieuerunt. Ge. xxvii.

Roboam filius salomonis noluit
confilio senum obedire sed consilio tu-
renum ideo magnam partem popu-
li ammisit. in. Regnū xii.

Sanū consilium dedit achiōr holoferni q̄ ille contempfit et post pauculum occisus inuenit. **Judith. v.**

Constitū bonū plāccat tibi et pec-
cata tua elemosinis redime dixit do-
minus per danielēm ad nabuchodo-
nosor quī non aequieuit et in bēstia
mutatus ē. Danielis. iiiij

D^r consilio malo.

Va debit viro suo de ligno
vento q̄si cōculendo vel sua
dendo q̄ comedere. Ge. ii.

Balaam docuit balach quomodo p
mulieres possint filios israhel ad pec
catum trahere et sic eos contra dominum
prouocare. Numeri. xxvij.

Filiū amissū male consulueat regi
suo ut de honestatē nuncios dāuid
h. Siegum. p.

ponadab nepos dñi malū consilium dedit amon ut sororem suam defloraret. ii. Regū. viii.

Malū cōsiliū dedit achitō fel ab
solon. h. Siegū. xv.

Vixit Job stultum consilium sibi dedit sed ipse non acquieuit. Job. ii.

*Sapiētes consiliarij pharaonis dā
decūt ei consiliū insipiens psaie. xix.*

Imiquū consilium dedit herodius
filie sue. **M**ath. xiiii. 2 **M**arc. vi.

Noti in actib⁹ q̄ mala cōsilia da-
ta sunt contra paulum⁹

De consolacione.

De consolacione.

Ostq; abraham ad mandatis
dm de terra sua egressus est
ipe omnipotens dñs multis
reuelationibus ipsum consolatus est
Genesis. vñ. xij. xvñ. xvij.

Fugiti iacob a facie patris et super
lapidem dormienti consolacione ma-
gnâ tribuit. *Genesis. xxvii.*

*Apparuit dñs moysi exultanti et
oues sacerd pascenti. Exo. iij.*

Filhs israhel pluit manna i deset
to. Erodi.xvi.

*Itē carnes et aquam miraculose
eis tribunt. Exo. xvij. I. ii. xi.*

Dixit dñs Josue nō dimittimne
relinquam te confortare & este robi-
scus. Josue. ix.

Precepit domin⁹ corvis ut bis in die panē et carnes portarent helye iiii. Regum. xvii.

Ite postea misit ei fugienti a facie
isabel angelum suum de deserto.